

Sygn. akt I NSP 153/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi P. W.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie
o sygn. akt I ACa (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 października 2020 r.

postanawia:

odrzuć skargę.

UZASADNIENIE

P. W. (dalej: skarżący) pismem z 18 września 2020 r., działając w imieniu
własnym wniósł skargę na przewlekłość postępowania sygn. akt I ACa (...)
toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...), którego przedmiotem jest apelacja
skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z 5 grudnia 2018 r. sygn. akt I C
(...).

Skarżący wniósł o:

- stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed
Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt I ACa (...);
- zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w (...) na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy
z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez

prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm., dalej jako: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania), do wyznaczenia terminu rozprawy w sprawie o sygn. akt I Aca (...), na termin przypadający w przeciągu miesiąca od dnia wydania orzeczenia w postępowaniu wywołanym niniejszą skargą;

- przyznanie na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa (sądu prowadzącego postępowanie), na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, sumy pieniężnej w wysokości 5 000 zł;

- zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kosztów postępowania wywołanego wniesioną skargą.

Skarżący wskazał, że akta wraz z apelacją zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego w (...), gdzie sprawa została zarejestrowana 20 września 2019 r. pod sygn. akt I Aca (...). Pomimo, że od złożenia apelacji minęło ponad półtora roku, nadal nie ma wyznaczonego terminu posiedzenia. Przedłużający się termin rozpoznania apelacji w ocenie skarżącego naraża go na szkodę, bowiem na podstawie zaskarżonego wyroku powódka wszczęła przeciwko niemu szereg postępowań, które spowodowały bardzo złą sytuację materialną skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym – właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Najwyższy. W sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na naruszenie prawa strony do

rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

W przypadku skargi rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w tym postępowaniu niezbędne jest sięgnięcie do przepisów o postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych regulujących zdolność postulacyjną strony. Zgodnie z art. 394¹ § 3 k.p.c., do postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 398⁶ § 3 k.p.c. Zażalenie powinno być sporządzone przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., chyba że stroną, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat lub radca prawny (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

We wcześniejszym stanie prawnym powyżej przedstawiony pogląd został potwierdzony w mającej moc zasady prawnej uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04. Stwierdzono w niej, że do skargi na przewlekłość postępowania, uregulowanej w ustawie z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w sprawie cywilnej stosuje się przymus adwokacko-radcowski.

Tak więc skarga – w zakresie, w którym właściwym do rozpoznania jest Sąd Najwyższy – wniesiona z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego, podlega odrzuceniu na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. i art. 87¹ § k.p.c.